

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Mandatis apostolicis ad beneficis, & de mandatariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

cap. cum olim, de maio. & obediens. Ioan. Andr. in c. quanquam, de elec. in 6. vide Rebuff. in praxi, tit. de deuoluto num. 92. ¶ Nam si sede vacante prebendam vacent, illæ non conferuntur iure deuoluto a capitulo, ca. 2. ne sede vacan. quia collatio beneficiorum in fructu episcopi est, glo. in d. c. cum olim, de maio. & obed. ideo referuanda futuro successori, c. quia sepe, de elect. in 6. clem. penult. eod.

46 tit. ¶ Singulare ius illud est, quod in institutione faciendâ ab episcopo presentatorum, digniorum nullum definitum est tempus, & ideo ob non factam institutionem non deuoluitur ius ad superiorem, sed potest qui presentauit suo tempore, etsi post presentationem lapsus fuerit tempus ad presentandum datum, interpellare pro institutione episcopum, c. cum inter. de electio. Et potest recurri ad superiorem, qui presentat terminium inferiori ad institutionem faciendam, c. reprimendum, de offic. ordin. c. graues, de preb. Et ideo in refutum vel denegationem, tunc recurritur ad superiorem. Sic & in acceptatione factâ intra mensem ex mandato, negante executore: quia nullum tempus executoris est definitum, not. in clem. cum ei quem, de concess. prebend. Et ita expresse definit Rota in decisione 212. incipiente, secundum omnes, in nouis.

47 ¶ Quare si nec summus pontifex iuri presentatiouis, ante institutionem facit præiudicium patrono, nisi dixerit deuolutum fuisse per vacationem temporis ad eum beneficium, id est, presentatione nõ factâ suo tempore, vel deuoluto iure ad episcopum & alios negligentes beneficium patronatum, & quod ita vacauerit: vel nisi in prouisione adiciatur, dummodo patronorum accedat assensus. Aliiter enim non censetur iuri patronorum derogare, vt docetur ex regula cancellariæ 40.

De referuationibus beneficiorum.

Cap. 10.

- 1 Referuatio beneficiorum quid, & a quo fiat.
 - 2 Referuationes beneficiorum generales & speciales summi pontificis, vel præter ius, vel in corpore iuris.
 - 3 Beneficia qua dicuntur vacare in curia Romana.
 - 4 Referuationes speciales beneficiorum que.
 - 5 Referuationes beneficiorum qua abolita sint & permissa.
 - 6 Referuationes in corpore iuris que sint summi pontificis.
 - 7 Pensionis referuationes vsq. ad quam quantitatem in beneficiis renuntiat permissa.
 - 8 Pensio infra qua, & eius reductio.
- 1 Secundo si dicebamus potestatem ordinariam in beneficia, imitari per referuationes: quæ autem illæ sint, & quales, nunc tradendum est. Referuatio beneficiorum dicitur, quando quis sibi retinet beneficium, vltim quam ipse voluerit, conferri nõ possit. Fit que a summi pontificis legato, & ab ipso summo pontifice. Legatus auctoritate suæ legationis apostolica, sibi referuabat beneficii collationem in ecclesia aliqua, vel inter ordinarij collationes, quam referuatiõnem restituit Bonifacius 8. c. presentis, c. 3. de offic. legat. lib. 1. Sexti, tit. 15.
- 2 ¶ A summo si pontifice fiebant referuationes generales, & speciales: & iste vel fuit præter ius, vel in corpore iuris clausæ. Extra ius sunt generales, quando summi pontif. referuat suæ collationi dignitates maiores p. s. pontificalem, in cathedralibus & metropolitans ecclesiis, vt in reg. cancell. 2. 3. & seq. in extra. Ioan. 2. 2. executorialis, de preben. & in extra. ad regimen. Item vbicunq. summi pontif. se immiscuit, vel si ipse contulit, & questio moueatur vel de eius prouisione, vel nullitate, vel indignitate prouisi, referuantur hæ notiones & beneficia ipsius potestati, Panor. in c. inter dilectos, col. pen. de excess. prala. c. vt nostrum, de appella. Rom. consil. 335. circa primum.
- 3 ¶ In corpore iuris, hoc disputat glo. antiq. in regu. can. 33. alias tamen enumerat Probus in c. presentis, de offi. ord. in 6. & Rebuff. §. 1. de referu. in concor. Gomes. in reg. cancell. de trienn. posse. q. 31. vbi tradit 7 referuationes in corpore iuris clausas, vide enim. vnica tantum referuatio inuenitur generalis, nempe beneficiorum, quæ dicuntur vacare in curia Romana, personarum videlicet existentium, & decedentium in summi pontificis comitatu, quæ conferri possunt a solo summo pontifice intra mensem a tempore vacationis, & postea ab ordinariis, c. 1. 3. de preb. in 6. Porre & qu; hoc ius ad beneficia personarum curialium, qui extra curiam mortui sunt, peregrinationis, infirmitatis, vel recreationis causa absentes, intra duas dienas legales: item ad nuncios apostolicos a curia abeuntes, vel ad curiam Romanam pontificis redeuntes, c. presentis, de preb. in 6.
- 4 ¶ Specialis si referuatio est, quando summus pontifex sibi no-

minatim collationem alicuius beneficii referuat: vel si in collatione beneficii ex resignatione, cum pensionis retentione permittat regressum, si non soluitur, vt possit eius auctoritate apostolica sine alia prouisione beneficium repetere, vide Rebuff. in §. 1. de referuatio. in concor. vel alio modo. ¶ Hodie si omnes referuationes beneficiorum improbatæ sunt, eod. tit. & in prag. sanctio. exceptis vacationibus in curia, & in ciuitatibus & villis muratis, quæ graduatis, §. prefati, 1. de collatio. in concordat. & nominatis debentur vi pragmaticæ sanctionis, & concordatorum, §. statumimus, eod. tit. quæ vacant officialium sedis apostolicæ, ca. ad regimen, de preb. in extra. ad. communib. nisi iure regali vacant in Gallia, vt pronuntiatum senatusconsulto Patiensis an. 1338. 3. Iulij, Reb. in §. 1. de referuat. Sunt & receptæ referuationes, quas sibi fecit & sedi apostolicæ sum. pontifex in conuentionibus Gallicis, tit. de reg. ad pralat. nomina. in concord. maiorum dignitatum & prelatorum, vt possit solus eas conferre, postquam intra nouem menses rex Galliarum ad eas non nominauerit idoneum. ¶ Inter si referuationes in corpore iuris clausas, id est, inter collationes quas ius commune referuat summo pontifici, Gomesius, in regu. de trien. posse. q. 31. ponit translationem episcoporum, c. quod translationibus, de offi. legat. c. fin. de translat. episcop. prouisionem episcopatus vacantis per depositionem, c. inter, de translat. episc. c. post translationem, & c. nisi, de renuntiat. & per calum ca. quanquam de electio. in 6. si episcopus captus est a paganis, vel a schismaticis, c. si episcopus, & ibi glo. si de suppl. neglig. prala. in 6. si prouidendum sit, eo quod episcopus propter senium, aut impedimentum aliud corporale, perpetuum non possit officium suum exercere, c. 1. §. si autem episcopus, de cler. agro. in 6. si summus pontifex dederit beneficium vacans ante in commendam, idque ex interpretatione potius doctorum, Frider. in tract. permut. d. 15. Roma. consil. 140. Reb. in Praxi benef. tit. de referua. nu. 32. & 38. quam iuris expressa dispositio, ideo non recte superiorem annumeratur. Alius tamen proxime accedit, quando cathedralis ecclesia clero & populo Christiano cauet, quo casu referuatur collationi summi pontificis, clemens. in plerisque, de ele.

¶ Suor si aliz referuationes in collatione beneficiorum factæ per summum pontificem, quando per ipsum impediuntur pensiones: iure namque pontificio interdum probata referuationes pensionis, vsque ad mediam, ca. suscepta, eod. in extra. Ioan. 2. 2. partem fructuum beneficij, a summo tamen pontifice, non alio concessa. In patria tamen consuetudinaria, & in Gallia, ad tertiam vsque partem referuari solet relictis duabus beneficiario, Rebuff. in praxi benef. tit. de referua. nu. 18. 19. 20. ¶ Quinimo si iusta dicitur pensio, qua deducta super sit beneficiario, unde se alere, & onera beneficii possit ferre, c. de monachis, c. vacante, c. cum causam, de preb. c. 1. de censib. Datur que hæc pensio communiter in quantitate fructuum: in Gallia etiam, Reb. d. tit. de referuatio. num. 21. in pecunia munerata, vbi pensio permissa in tribus casibus, si beneficium litigiosum, pro bono pacis, c. nisi, de preben. 2. ne dispendium nimium resignans ex resignatione patiat, c. super hoc, de renuntiatio. aliter tamen quam ex permutatione facta: vel si permutatum beneficium sit, ratione inæqualitatis reditum in fructibus permittitur pensio, c. ad questiones, de rer. permut.

De mandatis apostolicis ad beneficia, & de mandataris. Cap. 11.

- 1 Mandatum apostolicum impedit collationem ordinarij.
- 2 Mandatum apostolicum quid.
- 3 Mandatorum apostolicorum origo & successus.
- 4 Littera perceptoria summi pontificis qua.
- 5 Littera executoria ad beneficia qua.
- 6 Mandata a summo pontif. ad beneficia dantur semel in vita, & quando, & quare, eod.
- 7 Mandata qui ordinarij grauari possint.
- 8 Mandata cur solus pontifex dat.
- 9 Mandata forma in Gallia.
- 10 A Mandatis qua beneficia censentur excepta & 10.
- 11 Mandataris non debentur beneficia villa murata, nisi graduatis.
- 12 Mandataris preferuntur graduatis nominatis.
- 13 Mandataris beneficia non debentur, nisi a presentatiõne post mensem.
- 14 Mandataris tantum beneficium petiit & acceptatum prius vacans debetur.

14 Mandatarius ex duobus quis preferatur.

15 Mandati vis quomodo permittitur.

1 Tertio loco ordinatorem potestas mandatis Apostolicis impeditur. cap. dilectus filius in 2. c. dilecti. inter cetera, de prebend.

2 ap. Grego. Panorm. in c. olim in fin. de ver. b. sign. f. Mandatum ꝛ Apostolicum, est omne rescriptum, per quod summus Pontifex mandat & iubet alicui de beneficio prouideri. c. mandatum, cum

2. seq. de rescript. c. si ea de concess. preben. in 6. Hoc mandatum ab initio tantum non fuit efficaciz, ac nunc est: nam a principio Pontifices maximi primum monitorias dabant literas, quibus ut precibus monebant ordinarios, conferrent beneficia mandatiis,

3 ꝛ quas cum facile contemni ab ordinariis collatoribus viderent, inueniunt præceptorias, per quas illud ipsum iisdem præcipiebant: quibus etiam non obitibus, collatio ab ordinariis aliis facta, quam mandataris, valebat, etsi punirent ordinarii contumaces. c. si soli, de concess. preben. in 6. c. dilecti. 2. de prebend. ꝛ Quamobrem ꝛ inueniunt de hinc sunt literæ executoriæ, per quas mandabatur, vt executores compellerent ordinarios ad conferendum

tribus superio. literis, in c. capitulum, c. literis. c. ex in sinu natione, de rescript. Verum tamen neque istæ literæ ligabant ordinarium, quin possit alii cui vellet, quam mandatario conferre: nisi mandatum hoc haberet causam, seu decretum irritans collationem contrarias, tunc enim mandatum ligabat manus ordinarii siue alia infirmitate seu presentatione faciendæ eidem ordinario, c. tibi qui, eod. in 6. notat. in c. si soli, de concess. preben. in 6. gloss. in §. statuit autem, in ver. censetur, de collatio. in prag. sancti. vel nisi mandataris fuisset creatus canonicus, cap. si postquam, de preben. in 6. c. duobus, de rescript. in 6. Felin. in c. ad audientiam col. 8. ver. literæ in ver. dirigendæ, de collatio. in prag. sancti. aut si executor inhibuisset ordinario vel collatori aut collationem, & sine collatione referuasset. ca. tibi qui, de rescript. in 6. c. si soli. Siquidem & executoribus per literas executoriales dederunt summi Pontifices potestatem conferendi, si recusaret eandem collationem, vel negligeret ordinarius. c. si

5 Apostolica, de preben. in 6. c. si ea de concess. preben. ꝛ Per ꝛ hoc mandatum datur ius ad futura vacatura beneficiz, per quemlibet Romanum Pontificem semel in vita dumtaxat, tempore sui pontificatus per literas in forma mandati. §. 1. de mand. Apostol. in concord. Idque ratione iucundi sui aduentus, honoris gratia. Sicuti pro consubiliis prouinciam recentem ingreditibus, quedam honoris causa olim dari solebant. l. si in aliquam, de offic. proconsul. l. 1. P. titul. 17. Item 2. in signum recognitionis iuris supremi. Et 3. quia postquam summus Pontifex grauat, vt nominationibus academiæ, & principis Galliarum beneficiorum potior pars debeat alii, quam alicui, & cum reservatione illi adempta sint, tit. de reg. ad prela. nominat. & de colla. in concord. & in de rescript. subla. in prag. sancti. æquum visum est, vt in hac prærogatiua honoraretur. argum. leum qui, de iuris. ꝛ Ea ꝛ tamen lege, vt ordinatum non possit grauari etiam vno mandato, nisi habeat collationem 10. beneficiorum: habentem autem collationem quinquaginta & ultra, in duobus dumtaxat. Ita tamen quod in eadem ecclesia cathedrali vel collegiata, vno collatorem pro tempore in duobus præbendis non grauet. d. s. 1. de mand. Apostol. in concord. in §. volens. & si item voluit, de coll. in prag. sancti. constit. Ludon. 12. artic. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

7 ꝛ Mandatum ꝛ itaque hoc ad beneficia vacatura a solo Pontifice manare potest, gloss. in c. 1. in ver. vacaturis, de preben. in 6. c. dilectus, in 1. de preb. Felin. in c. mandata, de presump. propter eius auctoritatem supremam in beneficia & plenam, c. 2. de preben. in 6. clem. 1. in fine. vt lit. pend. alioquin odiosa sunt mandata de prouidendo de beneficio antequam vacet. tum propter ambitionem eorum, qui postulant, c. quamuis, de preb. in 6. tum etiam, quia odiosum est per se & fucilem, viciariis beneficium impetrare. Ideo conciliis inhibuit sacrosanctis, veluti vorum mortis captiua habens. ca. 2. de concess. preb. c. de captiua, c. de testanda, eo. in 6. Proinde & semel permittitur Pontifici summo hoc iure vt tempore sui pontificatus, nec potest iam grauatam vel bis pro modo beneficiorum ordinariam potestatem iterum grauari mandatis.

Non licebit ergo legato etiam a latere mandata hæc concedere. Quamquam iure communi suæ collationi vacaturum beneficium possit referuare, c. cum dilectus, de iure patronat. c. presentis, & c. deliberatione, de preben. in 6. excepto regno Galliarum, in quo placuit præscripto concilio Basiliensis vltimi, tolli reservationem. tit. de rescript. in prag. sancti.

8 ꝛ Quocirca hodie certa forma mandatorum præscripta est in

Gallia, secundum quæ oportet omnia mandata de prouidendo siue ad regularia, siue secularia beneficia pertineant, concipi, tit. de form. in concor. per quæ remittitur expressio beneficiorum ab impetrante possessorum, in aliis gratis necessaria. c. ad auct. can. nostræ, & c. si proponente, de rescript. c. si motu proprio. c. non potest, de preben. in 6. Exigit que in Gallia mandatum esse generale, alias non valens, vt placuit senatui Parisiensi, Rebuff. in praxi. tit. de claus. mand. nu. 29. & 30. licet olim & alibi hodie, quam in Gallia, mandata dirigerentur singularia vel ad dignitates tantum, vel ad canonicatus, c. executor, c. si soli, de preb. in 6. pro certa persona & certo beneficio, c. ex parte, in 1. de offi. deleg. & in cetero. c. mandata, de preb. in 6. Atque in ea forma in summa omnes formæ antiquæ, quibus ordinariis ad conferendum cogebatur, continentur: quæ diuersæ erant, quas vide collectas apud Ioannem Andream Perus. & alios in cap. si soli, de prebend. Rebuffum in commentariis ad §. 1. de mand. Apostol. in concord. ad verba, in forma mandati.

ꝛ Verum ꝛ ab illa forma generali, vt non contineantur mandata, ceantur excludi beneficia electiua in Gallia, vt in clem. 1. de preben. quæ ad regis nominationem pertinent. §. 1. & 2. de regia ad prelat. nomina. in concord. & que in curia Romana vacant, quia referuantur Pape, c. 2. de concess. preben. in 6. vt & beneficium similiter specialiter referuatum dicitur non comprehendum. Aufrer. de offi. Thol. 4. 3. 4. Sicuti nec comprehenduntur sub mandato, id est, non debent mandataris in vim mandati litigium, regularia secularibus, & contra, & diuersi ordinis quam sit impetrans, vnitum, patrum, vacans causa permutationis, non liberum vt collatum absentis, de nouo fundatum, vacans per mortem episcopi præbendaris, quod optioni subicitur: quæ omnia probat Rebuffus in §. declarantes, in verb. comprehensa, de mand. in concord. Item nec comprehenditur patronatum. vide gloss. Rebuff. in §. præfati que ordinarii, in verb. patroni, de collatio. in prag. sancti. Lupus alleg. 8. 4. dominus Papa, col. 3. Rochus, Curt. tractat. de iur. patro. in verb. ius, quest. 7. Nec ea, ad quæ impetrans erat in habilis tempore dati mandati: hoc enim tempore capacitas exigitur. ca. si eo tempore, de rescriptis, in 6. Quod si dispensatus ad hæc sit: late vide apud Rufum, de mand. Apostol. 2. part. num. 2. & seq. Continentur tamen sub mandato ea, quæ pure, libere & simpliciter in manibus ordinarii renuntiata sunt, Rufe. hoc tractat. lib. de mand. Apostol. 2. part. num. 14. & sequen. 10. ex pra. in c. dudum, 14. de preben. in 6. quia hæc resignatio pura inducit vacationem, & mortis æquipollet. c. 2. de renuntiat. in 6. ca. 1. rer. perm. in 6. expresse. ca. dudum, de preben. in 6.

ꝛ At ꝛ non debentur mandataris beneficia villæ murate, si non sint qualitates requisitæ. Rebuff. in §. declarantes, in ver. comprehensa, de mand. in concord. per c. quia sape, de prebend. in 6. vide contrarium Boer. decisio. 225. Nec ea quæ sunt iuris patronatus laicorum, de quibus Papa non intelligitur velle disponere, cap. cum dilectus, de iure patronat. gloss. & Docto. in c. 3. de preben. Panorm. in cap. quanto, de iud. vt neque comprehenduntur ea, quæ vacante sede cadunt in regalia, & quæ eo iure a principe in Gallia conferuntur. Rufe. tractat. regal. in 1. parte præfat. num. 6. & in 2. part. tit. 1. de mand. Apostolicis, numer. 22. ꝛ Ceterum ꝛ tanta est horum mandatorum, hic loquimur de forma expectatiua mandati, alia enim sunt formæ expectatiuarum Apostol. litera. quas Gallia non recipit, §. volens, de colla. in prag. sancti. & de quib. Stapbile. proprio lib. & in c. tibi qui, de rescript. in 6. de prouidendo, in forma legitima impetratorum potestas, vt mandataris præferantur aliis expectantibus beneficia, quia Apostolici expectatores sunt, & ideo eius ratione præferendi. cap. si qui, de preben. in 6. Et proinde præferuntur etiam in Gallia in beneficiis, quæ sub mandatis continentur, ordinariis collatoribus, & graduatis simplicibus & nominatis, §. vt obuietur litibus, de mand. in concord. quamquam graduati prius acceptauerint, quam mandataris, & quamuis beneficium vacans eius generis esset, quod destinaretur graduatis. d. s. & vt obuietur. & ibi Rebuff. in verb. nominatis.

ꝛ Verum ꝛ obseruandum hic est, mandatarium antequam vti possit iure mandati, debere mandatum ordinario semel presentare. cap. tibi, & cap. penult. de rescript. in 6. cap. si capitulum, de concess. preben. in 6. Nam a presentatione, post mensum tantum vacans debetur beneficium, in forma mandati in concord. dummodo petuit a mandatario & acceptatum fuerit.

ꝛ Tenetur ꝛ enim in Gallia requirere & acceptare ad summum intra sex menses beneficium primo vacans, Rebuffus in §. nosq. in ver. preferendos, de colla. & in formam in concord. post presentationem mandati: alibi, quam in Gallia, intra tempus ad acceptandum sibi

præstitutum. *gloss. in clemen. unica, in verb. mensum, de concess. preb. Felin. in cap. capitulum, de rescript.* Et quia tenetur ita acceptare primo beneficium vacans, si illud in vim mandati ei conferatur, extinguitur mandatum. *c. si motu, & ca. non potest, de prebend. Verum si illa collatio non teneat, aut si non possit effectum sortiri, ea non obstante poterit aliud acceptare. vide Rebuff. in praxi, in rubri. de mand. Apost. num. 2.*

14 ¶ Quod si duo mandatarii concurrant, qui diuersa impetrantur mandata, tempus datæ inspiciendum, *c. eam re, & ca. constitutus, de rescript. cap. si eo tempore, eod. tit. in 6. & potior tempore, potior erit iure, c. qui prior, de reg. iur. in 6. etiam si in secundo esset clausula decreti irritantis, & in primo, non quia præsentatio afficit præbendam primo, unde secundus eam non potest obtinere, c. si capitulo, de concess. prebend. in 6. etiam si secundus primus præsentauerit, nam ideo primo mandatario non præferitur, *ea. cum qui, de preb. in 6. c. tibi qui, de rescript. in 6. nisi secundum ius commune, in secundo rescripto poneretur clausula anteferi. gloss. in d. c. si soli, & text. in c. pen. de concess. preb. in 6. Vult enim ius secundum primo tunc anteferi qui acceptauerit, si tamen collatio adhuc ei facta non fuerit, c. tibi qui, de rescript. in 6. tollitq; hæc clausula ius ad rem, non ius in re. c. quondam, de preben. in 6. de hac reg. anteferi Staphileus, in form. mand. de prouidendo. Plene Felin. in ca. capitulum, colum. 7. num. 6. omni seq. de rescript. Quib. & quot modis ius ad rem de benef. queratur. vide apud Gome. in reg. de non tollen. iure quasi. alteri, l. q. Quod in Gallia non obiner, quia constitutio regia declarat Papam præueniri per solam requisitionem mandatarii, & nominatorum, §. declarantes, de mand. Aposto. in concord. Rebuff. in for. declarati. noua promiss. in clausula, aut si aliqui super promissionibus, &c. In praxi beneficiorum, & in reg. de non tollen. iur. quasi. alt. gloss. 4. & in forma mand. Aposto. in verb. datum, in concord. præfereatur nihilominus secundus, si primus mandatarius esset negligens, capitulo. tibi qui, de rescript. in 6. c. si clericus, de preben. in 6. Felinus in capit. capitulum, de rescript. vel incapax beneficium fuerit post mandati inliuauationem factus: puta, quia non sit capax curati beneficii, c. si eo tempore, eod. in 6. si sit mortuus, vel si duxit uxorem. c. cum inter, de renuntiat. Rota, de cis. 12, nota quod ubi in antig.**

15 ¶ Et si quando olim formulæ erant variæ & speciales mandatorum ante conuectionem Gallicanæ, mandati fines erant diligenter inspiciendi: neque enim mandatum de beneficio vacante comprehendit vacaturum. *Felin. in cap. constitutus, pen. colum. de rescript. Neque expectatiua vel gratia sub causa, causa cessante vim habet, cap. postulat. de rescript. & cap. si pauper, de preben. in 6. vel conditione apposita, adhuc veniente vel deficiente, Panorm. in c. 1. in finali col. de re iudic. facit loedere diem, de ver. sig. c. si par. de rescript. vel renuntiate impetrante mandato, quia renuntiare potest expresse, Panorm. in 2. notab. c. ad audientiam. 2. de rescript. text. in c. veniens, & c. sane de renuntiat. vel tacite id agendo, quod contrarium est suæ professioni, vbi ducat uxorem, vt dixi: nam & tunc quæ habebat beneficia amittit, cap. 1. de clericis coniugatis. & videtur habere pro derelicto. arg. cap. ex transmissa, de renuntiat. cap. cum renuntiations, 3. 2. q. 1. Item si fiat miles, & enormibus criminibus se misceat, quibus amittit clericatus priuilegium. vide Pacum. de mand. Aposto. part. 8. num. 17. Innocent. Butrigal. Panormitan. in capitul. 1. de apost. sita iudicari tradit Benedictus in capitul. Raynuitius in verbo, & uxorem nomine, num. 4. 4. Item si alio modo amittat hoc ipsum, vt in cap. 1. de vita & honest. cleric. in 6. & clemen. 1. eod. titu. Vel si ante allequatur beneficium, quod est eum eo quod expectat incompatible. cap. in gratia, de rescript. apud Clemen. Item si mandatum expirauerit, puta morte mandantis re integra, cap. in fin. de prebend. in 6. notat in capitul. si super gratia, de offic. deleg. in 6. §. Rele, apud Justinian. manda. l. mandatum. c. eod. nam si vi mandati processum sit ad aliquem actum tendentem ad effectum mandati, non expirat. *Alexand. & alii, in l. eius, vers. dicebat, si cert. pet. Staphileus dicit ante prouisionem rem esse integram, & morte ante interueniente expirare mandatum, Joannes Staphileus tract. de liter. grat. tit. quib. mod. expir. lit. ad benef. nisi executor, cui præsentatum est mandatum, vel bulla expectatiua, processerit ad fulminationem processus. Nam tunc non dicitur res integra, inquit, post Dominic. in capitul. si cui, de prebend. in 6. & Lapum, nec renouatur talis gratia per obitum concedentis, nisi per successorem expresse reuocetur. Prob. in c. pen. & fin. eo. Vt solet fieri per summos Pontifices, die sequente coronationem. Pacus, de mand. Aposto. part. 8. nu. 4. reg. 18. cancell. Innoc. 8. Item si per mandatum gratia quoq; sit fa-**

cta, quia contulit sum. Pontif. mandatario canonicam & præbendam, si vacat, vel quæ primo vacauerit, nulli alii de iure debita, morte mandantis ante assecutionem præbendæ non expirat. *ca. si super gratia, de offic. delegat. in 6. vide gloss. ad si item voluit de collatio. in pragm. sanct. in ver. mandatum, & in ver. dirigendum. Et si gratia facta sit in mandato, etiam morte mandantis non expirat, vt docet pluribus Matth. Pacus, in tit. de manda. Aposto. in 8. part. num. 1. & 2.*

De Modis legitimis dandi beneficia ecclesiastica.

CAP. 12.

- 1 Beneficia canonice dari debent.
- 2 Beneficium prius vacare debet. quam detur. & 12.
- 3 Beneficium viuens quando & quomodo adiosum sit dare, eod.
- 4 Regula de verisimili notitia que. & quare sit recepta in Gallia, & consideratio per sequentes numeros.
- 5 Regula de verisimili notitia locum habet in ordinariis.
- 6 Verisimilis notitia mortis beneficiati, & quomodo metienda.
- 7 Cursores quidam expeditissimi, & 7. Indacius cursor præstantissimus. eod.
- 8 Philippides cursor eximius. Heracitus Perimeus cursor. eod.
- 9 Bancarii beneficiorum diem & horam, quibus cursores proficiscuntur, impetrantur beneficia scribunt.
- 10 Cursorum publicorum institutio a quo caput.
- 11 Beneficium mortuum celare non licet, & quid de eo statuatur.
- 12 Beneficium viuens impetrans per obitum, eo mortuo non potest impetrare.
- 13 Beneficia pure conferri debent. & quid pure, & sine simonia.
- 14 Collatio beneficii quando. & quomodo palam fieri debet.
- 15 Regula cancell. Roman. de publicandis resignationibus. Renuntiationes beneficiorum intra quod tempus publicanda. eodem.
- 16 Renuntiationes quomodo publicanda.
- 17 Beneficia duobus modis in summa acquiruntur, electione, collatione. Electio in quibus beneficii locum habet. eod.
- 18 Electio quid.
- 19 Postulatio in beneficiis quid.
- 20 Postulare qui possunt.
- 21 Postulatio admissa vim electionis habet.
- 22 Postulari qui possunt.
- 23 Postulatio a quibus fit.
- 24 Nominatio ad beneficia quid. Nominatio quando tributus nominato. eod.
- 25 Nominatio academiæ ad beneficia quid est.
- 26 Variatio que, & quando permissa in postulatio. & electione, & nominatione. Postulationis & nominationis consensus & diuersitas. eod.
- 27 Electionis valde adipsiondæ beneficium probatus modus quare.
- 28 Electionis triplex forma. Electio per inspirationem spiritus Sancti. eod.
- 29 Electio per scrutinium quomodo fiat.
- 30 Electionis formula per viam compromissi qua.
- 31 Electionum formula in quibus seruanda sit beneficii.
- 32 Electioni faciendæ qui, & num. omnes vocandi.
- 33 Electio quo loco faciendæ est.
- 34 Eligendis aliæ formulæ per breuia, sortes.
- 35 In electione qua consideranda.
- 36 Electio sacerdotum ethnicorum a populo fiebat.
- 37 Principibus laicis curius aliquod in iunestura episcoporum.
- 38 Nominat. ad prælaturas Andium regulus, & Alanconius nomine regis.
- 39 Nominationis regis ius ad electionem remissum.
- 40 Eligere qui non possunt ad beneficia.
- 41 Eligi que persone nequeunt.
- 42 Electionis peragende modus. Sepeliri debet mortuus anteq. alius in eius locum eligatur. eod. Electionis vocem quibus committere, & quomodo absens possit. eodem.
- 43 Electorum iuramentum ante electionem.
- 44 Scrutinios electionis quomodo eligant.
- 45 Electionis publicatio bis fieri debet, & quomodo.
- 46 Episcopi intransitio quomodo fiat. Electio quando ad electores iterari potest.